

Pehr Jönsson och Carl XIV:s tal i Simrishamn 1837

Riksdagsmannen Pehr Jönsson:

Stormäktige Allernådigaste Konung!

Med djupaste vördnad frambär Bondeståndet i Ingelstad och Järrestad härader genom oss, dess deputerade, sin underdåniga hjertliga helsning. Det ser i Eders Kongl. Maj:sts besök i orten ett ytterligare vedermåle af Eders Kongl. Maj:sts Nåd, - af Eders Kongl. Maj:sts aldrig hvilande omtanke för sina trogna undersåtare. Det förstår, hurusom Ederst Kongl. Maj:st vill göra sig underrättad om tillståndet, - vill skåda verkningarna af Ederst Kongl. Maj:sts landsfaderliga styrelse, - vill veta de behof, som äro att afhjälpa eller lindra.

Ibland annat, som lärer blifva föremål för Eders Kongl. Maj:sts Nådiga bepröfvande, hafva vi hört nämnas hamnbyggnaden här i staden. Bondeståndet är öfvertygad, att Eders Kongl. Maj:st icke onådigt upptager ett underdånigt tillkännagifvande, att det för allmogen utgör ett önskemål, det en hamn härstädes må blifva anlagd, eftersom man däri ser ett medel till förkofran genom lifligare afsättning af ortens produkter och lättnad vid tillförseln af förnödenheter.

Det skulle hafva varit glädjande för Eders Kongl. Maj:st, om vi kunnat hugna med underrättelse om en god gröda; men förlidet års svåra höst och den sena våren hafva, vid afbergningen visat deras inflytande; i synnerhet blifver utfodringen bekymmersam, i följd af ringa halmtillgång.

Hvad som icke kunnat förekommas måste fördragas, säger bondens tålmodighet, och motgången förleder honom icke att glömma sin lyckliga belägenhet och vårdaren däraf. Genom långa tider har bonden, från far till son, gifvit ett ovanskligt arf af läran om trohet och tacksamhet emot Konungen. Hon tjänar säkrare, än hvad vår tid tillhör. Hon bjuder att icke underkänna eller klandra, hvad som från en lägre ståndpunkt ej kan urskiljas. Hon säger, att Konungen vill sitt Folks väl. Hon sluter Bonden med fast tillförsikt till sin Konung, såsom till en Vålgörare.

Utan orättvisa åt forntiden äro vi öfvertygade, att aldrig någon regent tagit ädlare anspråk tillämpningen af detta arf än Eders Kongl. Maj:st, och att heller någon tid gifvits, då folkets kärlek och förtroende upp riktigare, än i den närvarande, varit tillägnade Konungen. Vi vörda i Eders Kongl. Maj:t Hjelten och Statsmannen, som skildrar de förenade Rikens själfständighet och ära – en öm Far, som bereder åt sina undersåtar trefnad och lugn. Vi nedkalla öfver Eders Kongl. Maj:t Himmelens välsignelse. Vi bedja Herren af hvilken all god gåfva kommer, att förlåna Eders Kongl. Maj:t hälsan. Vi anropa Gud att bevara Eders Kongl. Maj:ts Hus och Ättlingar, och förströsa oss, under tanken på naturens ovillkorliga lag på vissheten, att den Furste, hvars höga dygder, hvars ädla och milda tänkesätt fängslat våra hjärtan oupplösligt vid Sin person, skall uppstiga på Faderns förenade Troner, att fortsätta en vis och kraftfull Regering.

Med hjertlig tacksamhet uppfyller Bondeståndet plikterna af nit och trohet, och utbeder sig underdånigast Eders Kongl. Maj:sts Nådiga ynnest och bevågenhet.

Kung Carl XIV Johan:

Rederlige Dannemän!

Redan för en längre tid tillbaka hade jag beslutat besöka Eder hamn. Jag skall taga den i ögonsikte; och om, som jag förmodar, den synes mig lämplig till vårt lands Handels och Krigs- försvarssystem, kunnen I vara öfvertygade, att den skall blifva föremål för Min omvårdnad, och att framställning därom skall blifva gjord till Rikets Ständer.

Landtbrukaren är underkastad oförutsedda omväxlingar; stark nederbörd, långvarig torka och ofta inträffande nattfroster hota beklagligtvis dessa utsäddde och skördar, men om landtmannens lott är att frukta för morgondagen, så delar han samma öde som större delen af sina medmänniskor. Anropa Försynen och anförtro sig dess beskydd, för att kunna få ersatta de olyckor man själf ej vållat, se der de tänkesätt, som böra utmärka hvarje sann Christen. Då han erkänner detta och lifvas däraf, bispringer Samhället, hvars tillvaro är grundad på ett gemensamt intresse av välfärd, de trakter som lida oförskyllt och ett bättre tillstånd återkommer. Nationen har tillgångar nog att komma till Eder hjälp, om I hafven behof deraf. Sparsamheten och idogheten skola bidra att ersätta Edra förluster, och jag är förvissad om, att I skolen med noggranhet återgälda Staten de medel, som möjligen blifva Eder förskjutna.

Jag delar Edra tänkesätt. Upprätthållarne af allas rättigheter, äger Svenska Allmogen, som utgör Nationens styrka, sitt Öfverhufvud i Regenten, Lagarnas väktare och högste Befälhafvare öfver krigsmakten, hvars syftemål är att upprätthålla Lagarna och skydda allas rätt.

Den krigare I tilläggen namnet Hjelte, har uppoftat allt för Edra rättigheter och Eder politiska tillvaro. Han har endast varit ledd av den maktpåliggande skyldigheten att försvara Edert misskända oberoende. Den allsmäktige har skyddat Eder, då Han krönt med framgång mina företag.

Uppfödde bland Eder, kännande och deltagande i Edra vanor och bruk, skola Min son och Dess barn blifva Edert värn och, med förtroende till Försynen, i spetsen för Edra söner tåga emot Statens fiender. Jag förnyar Eder min försäkran om Min Kongl. Nåd och bevågenhet.